

Purim:

God redde het volk door een vrouw

Folks, stel dat het Haman was gelukt om Israël uit te roeien? Dan had de wereld de Messias niet gehad. Dan waren wij de beklagenswaardigste mensen van alle geweest.

De boze wist heel goed dat de Messias uit Israël zou komen. Hij heeft er alles aan gedaan om dat te verhinderen en dan ook meermaals geprobeerd om het bestaan van Israël, Gods knecht, te aborteren (Luc.1:54). Dat is niet gelukt omdat God waakt over Zijn volk. Dat is de boodschap van Esther, en ook dat Hij er vrouwen voor gebruikt.

Soms denk ik wel eens dat de boze er nog steeds zó kwaad over is dat hij Israël niet om zeep heeft kunnen helpen en daarmee Gods wereld in de misère kon storten, dat hij het alsnog probeert. Heeft hij niet alleen de VN maar ook de Kerk zelfs met blindheid geslagen voor wat de rol en zegen van het Joodse volk in de wereld is geweest, en nog is? Hoe kunnen wij géén liefde voor onze Joodse vrienden hebben? Het bestaan van Israël is onlosmakelijk verbonden met de komst van de Messias! "In u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden", had God tegen Abram gezegd (Gen.12:3). Hoe meer de wereld van God vandaan dwaalt, hoe lastiger Israël, Gods knecht, het krijgt. Soms denk ik overigens ook dat de boze een hekel aan vrouwen heeft die God dienen. Wat zou de wereld er anders uitzien als wij mannen de vrouwen zouden beschermen en bekrachtigen?! Misschien is dat ook wel een onderliggende boodschap uit het boek Esther?

Bij het lezen van de bijbel is het belangrijk om het grote verhaal van de komst van de Messias en de oorlog met de slang, de zonde van de mens en Gods ingrijpen in je achterhoofd te houden. Het verhaal van Esther is een goed voorbeeld. Dat van Athalia is het ook...

Athalia

De boze probeerde eerst om Israël in slavernij gevangen te houden in Egypte opdat zij niet in Gods beloofde land zouden komen waar de Messias in Jeruzalem het offer zou brengen voor onze verzoening. Onderweg naar het Beloofde Land stuurde hij de Amalekieten op hen af om hen te dwarsbomen, en later Bileam om hen te vervloeken. Daarna probeerde hij via Athalia, de enige vrouw ooit op de troon van Juda, het hele koninklijke geslacht van Juda

uit te roeien (2 Koningen 11). Wat een gek mens, denk je. Waarom? De erfgenaam van de troon van David zou uit Juda komen (2 Samuël 7:12-16, Heb.1:5, Psalm 2:6-7, Lucas 1:32-33).

Maar God waakt over Zijn reddingsplan en voorkomt het. Athalia roeide iedereen uit behalve een baby van een paar maanden oud, Joas. Terwijl zij bezig was om alle zonen van het koninklijk geslacht van Juda om te brengen, dacht God misschien: Ik red Mijn verlossingsplan, en ik red Mijn telg Joas voor het volgende uur richting de ontkenning. Opnieuw is daar een vrouw bij betrokken: Joas' tante Joseba kon Joas ternauwernood redden van zijn andere tante's furie, van Athalia, door hem te verbergen in de linnenkamer van de Tempel. Daar groeide hij op om een paar jaar later, als een kind van nog maar zeven jaar oud, koning over Juda te worden.

Wat een vreselijk mens, die Athalia, denk je, en wat een bizar verhaal. Ja, maar er zat een plan van de boze achter, denk ik vaak. Stel dat het Athalia was gelukt? Dan had Lucifer in zijn strijd met God om de wereld, om ons, gewonnen. Maar dat is niet gelukt want God houdt altijd de regie, hoe erg het ook om Zijn mensen heen raast. Dankzij een vrouw, Joseba, evenals Esther later, en evenals Mozes' moeder en zus in Exodus eerder, en net als Maria in het NT nog veel later, werd de baby gered en kon Gods plan doorgaan. Glorie aan God voor alle vrouwen die zich lenen om God te dienen!

Agagiet en Amalekiet

Diezelfde strijd ligt achter het verhaal van Esther. De oplettende bijbellezer merkt meteen op wanneer hij het boek begint te lezen dat de schrijver van Esther een punt maakt wanneer hij in 3:1 pent dat Haman een "Agagiet" was. Waarom vertelt de schrijver dat? Let op de details in de tekst! Die ene beschrijving roept namelijk een hele geschiedenis op in het OT: van het conflict tussen de Israëlieten en de Amalekieten: De Agagieten waren Amalekieten.

Al direct na de Uittocht voeren de Amalekieten strijd tegen Israël. In Exodus 17 lezen wij dat zij Israël aanvallen wanneer die door de woestijn trekken naar het hun Beloofde Land. Misschien dat de Amalekieten bevreesd waren voor Israël omdat God in hun midden uittrok, maar dan kun je Israël beter zegenen dan bestrijden, zou je denken als je ziet hoe het de Egyptenaren en Farao eerder was vergaan, dat God met hen is. Jozua strijdt tegen hen, je vraagt je af met welke wapens, en wint de strijd terwijl Mozes met zijn handen omhoog toekijkt. Als reactie op hun vijandschap doet God Zijn woord aan Abram

gestand dat Hij zou zegenen wie Israël zegenen en vervloeken wie Israël vervloeken (Gen.12:3), een reden om direct op je knieën te gaan om voor de vrede van Jeruzalem te bidden. God zweert daar dat Hij de herinnering aan Amalek van onder de hemel zal uitwissen (Ex.17:14, Deut.25:19).

Wanneer Saul later koning wordt, krijgt hij van God de opdracht om dat uit te voeren, het volk met de ban te slaan (1 Samuel 15). Maar, alhoewel Saul die dag afreken met bijna alle Amalekieten, spaart hij Agag, hun koning, met enkele anderen. En dat wordt een probleem later. Je moet het kwaad geheel en al uitroeien voor het dat met jou doet. Want in de dagen van Esther komt het volk Israël opnieuw in de problemen met de Amalekieten. Agag had zich kunnen vermenigvuldigen in de dagen van Saul en Haman was van hem een nazaat.

Mordechai

De oplettende lezer merkt óók op dat de Joodse Mordechai een directe nazaat was van Saul uit Kis, zoals Haman dat was van Agag (2:5). Geen wonder dat Mordechai weigerde te buigen toen Ahasveros Haman verhoogde. Er ligt een diepe persoonlijke vijandschap tussen de twee mannen, tussen hun families en hun naties, en dat niet alleen: Ook tussen God en de boze. Er is overigens ook nog een ander saillant detail voor ons mannen om te vieren met Purim: God redt het hele volk door een vrouw, opnieuw, en daardoor de wereld wanneer Israël het instrument van verzoening wordt door de Messias.

Purim

Het is Haman niet gelukt, en we vieren dat met Purim. Wat een feest, want Gods volk is gered uit de greep van de draak, en de wereld wordt gered door de Messias die kwam. Als Kerk vieren wij het Purim feest mee met hen. Dat is een familiekwestie, maar ook omdat de Messias de duivel op de kaak heeft geslagen en overwon.

Chag Purim sameach chevriem! Alle dank aan Godvrezende vrouwen. Jullie zijn in Christus inderdaad echte Eva's, Gods leven-gevers.

Lucas benadrukt de rol van vrouwen

Folks, vandaag op het Purimfeest, wanneer wij vieren dat een vrouw haar volk redde van de uitroeing, denk ik ook aan het Lucasevangelie. Lucas maakt er een gewoonte van om minder bedeeden, zoals vrouwen waren in zijn tijd, en sociale outcasts in een positief licht te plaatsen wanneer hij zijn relaas pent, dat God hen ontmoet.

Het begint al gelijk met "de herdertjes lagen bij nachte in het veld" in Lucas 2. Herders hadden in die dagen een veracht beroep. Zij werden aangezien voor dieven omdat zij hun kudden lieten grazen op andermans grond. Maar de herders horen een enorme engelschare die God looft om Zijn ingrijpen in de wereldgeschiedenis.

Zo zijn er anderen die Lucas benoemt. In Lucas 19 vertelt Lucas als enige over Zacheüs, de oppertollenaar die velen had afgeperst en voor de Romeinse overheid werkte, maar die een ontmoeting heeft met Jezus die hem totaal verandert. In Lucas 9 schrijft Lucas dat Jezus door Samaria wil gaan wanneer Hij op weg gaat naar Jeruzalem om daar te sterven voor de mensheid. Iedereen stak altijd de Jordaan over om aan de andere kant naar Jeruzalem te reizen in het zuiden, als hij uit Galilea in het noorden kwam, omdat iedereen wist dat de Samaritanen vijandig en ongastvrij waren voor wie naar Judea gingen. Samaritanen waren vijanden. Maar Jezus gaat toch door hun gebied. Wanneer de Samaritanen inderdaad ongastvrij blijken, willen Johannes en Jakobus, inderdaad zonen des donders, vuur laten regenen uit de hemel. Maar Jezus bestraft hen, staat er. Jezus wist immers wat er in Handelingen 8 zou gebeuren, en dat Hij ook voor hen zou sterven op Golgotha. Een hoofdstuk later, in Lucas 10, gebruikt Jezus nota bene een Samaritaan als voorbeeld voor barmhartigheid, terwijl Hij met Zijn discipelen spreekt over het Koninkrijk. En in hoofdstuk 14 pent Lucas dat Gods hart naar de outcasts uitgaat wanneer Hij zegt zij uitgenodigd zijn tot het feest omdat de geroepenen niet wilden komen. "Dwíng hen binnen te komen", zei Jezus, "want Mijn huis moet vol worden" (14:23).

En zo plaatst Lucas, een Griek, ook vrouwen in een positief daglicht, en terecht. Vrouwen waren in Griekenland nog minder dan tweederangsburgers in die tijd.

Lucas was dan ook misschien zelf verbaasd hoe anders God naar vrouwen kijkt. Het waren de vrouwen, pent hij in 8:1-3, die Jezus en Zijn discipelen dienden met hetgeen zij bezaten. Het waren vrouwen die als eerste van de opstanding getuigden (Lucas 24:1-8). Het verhaal van Maria en Martha komt enkel in Lucas voor (10:38-42). Sterker nog, ik ontsnap niet aan het idee dat, alhoewel mannen het voor het zeggen denken te hebben, Lucas mannen in de schaduw zet van vrouwen, die meer geloof en overgave tonen.

Zacharias en Maria

De oplettende lezer merkt op wat in Lucas 1 gebeurt. Let op het contrast tussen de karakters in het verhaal. In Lucas 1 verschijnt de engel Gabriël aan Zacharias terwijl die dienstdoet in de Tempel. Gabriël zegt dat zijn vrouw zwanger zal worden van een zoon, en dat die de wegbereider voor Jezus zal zijn, Johannes de Doper. Let op Zacharias' reactie: "Hoe zal ik dit weten? Want ik ben oud en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen" (Lucas 1:18). Er was ongelof in zijn hart en daarom, zegt Gabriel dat Zacharias vervolgens negen maanden niet kan spreken (1:20).

Wat een contrast met Maria. Want Gabriël verschijnt zes maanden later aan Maria, en kondigt haar aan dat zij zwanger van Jezus zal zijn die de troon van David erft en Gods Zoon op de wereld zal brengen (Lucas 1:31-37). Let op Maria's reactie: "Mij geschiede naar uw Woord" (1:38).

Vrouwen zijn altijd prominent geweest in Gods verlossingsplan. Alhoewel Eva als eerste hapte van de verkeerde boom, waar was Adam om haar te beschermen? Romeinen 5 herinnert ons er dan ook aan dat door één mens de zonde in de wereld is gekomen en de dood geregeerd heeft van Adam af, niet van Eva af. Prijs God voor alle vrouwen die deel van de oplossing werden.

Chag Purim sameach chevareim.